

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/60/ES**z dne 26. oktobra 2005****o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega in tretjega stavka člena 47(2) in člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanja mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Obsežni tokovi umazanega denarja lahko škodujejo stabilnosti in ugledu finančnega sektorja in ogrožajo notranji trg, terorizem pa pretresa temelje naše družbe. Poleg kazenskopravnega pristopa je mogoče doseči rezultate tudi s preventivnimi ukrepi finančnega sistema.
- (2) Prizadevanja storilcev kaznivih dejanj in njihovih družabnikov, da bi prikrili izvor protipravne premoženjske koristi ali pa zakonita ali nezakonita sredstva namenili za terorizem, lahko resno ogrozijo trdnost, integriteto in stabilnost kreditnih in finančnih ustanov ter zaupanje v finančni sistem kot celoto. Na tem področju je treba sprejeti ukrep Skupnosti, da bi preprečili, da države članice z namenom, da bi zavarovale svoje finančne sisteme, sprejmejo ukrepe, ki niso v skladu z oblikovanjem notranjega trga ter s predpisi pravne države in javnim redom Skupnosti.
- (3) Brez sprejetja nekaterih usklajevalnih ukrepov na ravni Skupnosti bi si tisti, ki perejo denar, in tisti, ki financirajo terorizem, poskušali olajšati izvrševanje svojih kaznivih dejanj z izkoriščanjem prostega pretoka kapitala in svobode zagotavljanja finančnih storitev, ki ju vključuje integrirano finančno območje.

(4) Z namenom poiskati rešitve za izpostavljene probleme na področju pranja denarja je bila sprejeta Direktiva Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ⁽⁴⁾. Le-ta je od držav članic zahtevala, da prepovejo pranje denarja in zavežejo finančni sektor, vključno s kreditnimi ustanovami in vrsto drugih finančnih ustanov, da identificirajo svoje stranke, vodijo evidence, vzpostavijo notranje postopke za strokovno usposabljanje uslužbencev in zaščito pred pranjem denarja ter poročajo pristojnim organom o vsakem znaku pranja denarja.

(5) Pranje denarja in financiranje terorizma se pogosto izvajata na mednarodni ravni. Ukrepi, sprejeti izključno na nacionalni ravni ali na ravni Skupnosti, vendar brez upoštevanja mednarodne koordinacije in sodelovanja, bi imeli zelo omejene učinke. Ukrepi, ki jih sprejme Skupnost na tem področju, bi morali biti torej usklajeni z drugimi ukrepi, ki so sprejeti na mednarodni ravni. Ukrepi, sprejeti s strani Skupnosti na tem področju, naj predvsem upoštevajo priporočila Projektne skupine za finančno ukrepanje (v nadaljevanju „FATF“), ki predstavlja najpomembnejše mednarodno telo na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Ker je FATF leta 2003 bistveno spremenila in razširila priporočila, bi bilo treba direktivo Skupnosti uskladiti z novim mednarodnim standardom.

(6) Splošni sporazum o trgovini s storitvami (GATS) članicam dovoljuje sprejetje ukrepov, potrebnih za zaščito javne morale in preprečevanje goljufij ter sprejetje ukrepov za varno in skrbno poslovanje ter za zagotavljanje trdnosti in celosti finančnega sistema.

(7) Zadnja leta je opazna potreba po širši opredelitvi pranja denarja, sprva omejeni na nezakonito trgovanje z mamili, ki naj bi zajemala daljši seznam predhodnih kaznivih dejanj. Razširjen obseg predhodnih kaznivih dejanj bi olajšal poročanje o sumljivih transakcijah in mednarodno sodelovanje na tem področju. Zato bi bilo treba opredelitev hudega kaznivega dejanja uskladiti z opredelitvijo hudega kaznivega dejanja iz Okvirnega sklepa Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi predmetov kaznivih dejanj in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 11. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 40, 17.2.2005, str. 9.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 26. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 19. septembra 2005.

⁽⁴⁾ UL L 166, 28.6.1991, str. 77. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 344, 28.12.2001, str. 76).

⁽⁵⁾ UL L 182, 5.7.2001, str. 1.

- (8) Nadalje zloraba finančnega sistema za preusmerjanje nezakonitih ali celo zakonitih sredstev za namene terorizma dejansko jasno ogroža celost, pravilno delovanje, ugled in stabilnost finančnega sistema. Zato bi morali preventivni ukrepi te direktive poleg rokovanja z nezakonitim denarjem pokrivati tudi zbiranje sredstev ali lastnine za namene terorizma.
- (9) Direktiva 91/308/EGS je sicer predpisala obveznost identifikacije strank, vendar je predvidela sorazmerno malo podrobnosti o ustreznih postopkih. Zaradi ključne vloge tega vidika preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z novimi mednarodnimi standardi je primerno uvesti bolj specifične in podrobnejše določbe glede identifikacije in preverjanja strank in morebitnih dejanskih lastnikov. Zato je potrebna natančna opredelitev dejanskega lastnika. V primerih, v katerih je treba še določiti posameznike, ki so koristniki pravne osebe ali pravne organizacije, na primer ustanove ali družbe, ki nudijo podjetniške ali fiduciarne storitve, in zato ni mogoče določiti posameznika kot dejanskega lastnika, bi zadoščala določitev „skupine ljudi“, predvidene za koristnike ustanove ali družbe, ki nudijo podjetniške ali fiduciarne storitve. Ta zahteva ne vsebuje določitve identitete posameznika znotraj te skupine ljudi.
- (10) Institucije in osebe, za katere velja ta direktiva, bi morale v skladu z njo identificirati in preveriti dejanske lastnike. Za izpolnitev te zahteve se institucije in osebe same odločijo, ali bodo uporabile javni register dejanskih lastnikov, zaprosile svoje stranke za zadevne podatke ali te informacije pridobile na drug način ob upoštevanju dejstva, da je obseg takih ukrepov za dobro gospodarjenje povezan z nevarnostjo pranja denarja in financiranja terorizma, kar je odvisno od same stranke, poslovnega odnosa, proizvoda ali transakcije.
- (11) Kreditni sporazumi, pri katerih kreditni račun služi izključno za poravnavo posojila in pri katerih se poplačilo posojila izvede prek računa, ki je bil odprt v imenu stranke pri kreditni ustanovi, za katero velja ta direktiva v skladu s členom 8(1)(a) do (c), bi se na splošno morali pojmovati kot primer manj tveganih transakcij.
- (12) V obsegu, v katerem ima oseba, ki zagotavlja sredstva pravnemu subjektu ali organizaciji, pomemben nadzor nad uporabo premoženja, bi morala biti obravnavana kot dejanski lastnik.
- (13) Fiduciarne odnose se množično uporabljajo pri komercialnih produktih kot mednarodno priznan pokazatelj celotnega nadzora grosističnih finančnih trgov. Obveza ugotavljanja dejanskega lastnika ne izhaja zgolj iz samega dejstva, da gre v tem primeru za fiduciarne odnos.
- (14) Ta direktiva bi se morala uporabljati tudi za tiste dejavnosti, ki jih ustanove in osebe, za katere ta direktiva velja, opravljajo preko interneta.
- (15) Storilci kaznivih dejanj pranja denarja in osebe, ki financirajo terorizem, so bili zaradi poostrelega nadzora v finančnem sektorju prisiljeni iskati nadomestne metode za prikrivanje izvora sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji, hkrati pa se takšne poti lahko uporabljajo za financiranje terorizma, zato bi morali obvezni ukrepi proti pranju denarja in financiranju terorizma veljati tudi za posrednike življenjskega zavarovanja in družbe, ki nudijo podjetniške in fiduciarne storitve.
- (16) Subjekte, za katere je že pravno odgovorna zavarovalniška družba in iz tega razloga spadajo v področje uporabe te direktive, se ne bi smelo vključiti v kategorijo zavarovalniških posrednikov.
- (17) Opravljanje funkcije direktorja ali poslovodje družbe ne pomeni, da je zadevna oseba samodejno ponudnik storitev za družbe, ki nudijo podjetniške in fiduciarne storitve. Zato opredelitev zajema samo osebe, ki za tretjo osebo opravljajo funkcijo direktorja ali poslovodje družbe kot svojo dejavnost.
- (18) Večkrat se je pokazalo, da pri plačilu v gotovini višji zneski predstavljajo veliko tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma. Zato bi morala ta direktiva v tistih državah članicah, ki dopuščajo plačevanje v gotovini v znesku, ki presega določen prag, veljati za vse fizične ali pravne osebe, ki trgujejo z blagom, pri prejemu takšnih gotovinskih plačil. Ta direktiva bi morala v vsakem primeru veljati za osebe, ki trgujejo z dragimi predmeti, kot so dragulji, žlahtne kovine ali umetniška dela, vključno s prireditelji dražb, če je vrednost njihovega gotovinskega plačila 15 000 EUR ali več. Da bi zagotovili učinkovit nadzor nad spoštovanjem te direktive s strani potencialno velike skupine ustanov in oseb, lahko države članice svoje nadzorne ukrepe, ki ustrezajo načelu nadzora tveganj, osredotočijo posebej na tiste fizične in pravne osebe, pri katerih obstaja visoko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Zaradi različnih razmer v posameznih državah se lahko države članice odločijo sprejeti strožje predpise, da bi se primerno odzvale na tveganje, povezano s plačevanjem visokih zneskov v gotovini.

- (19) Direktiva 91/308/EGS je določila, da režim Skupnosti proti pranju denarja velja tudi za notarje in druge neodvisne pravne strokovnjake, zato bi se morala ta ureditev ohraniti tudi v tej direktivi. Za te pravne strokovnjake, kakor jih opredeljujejo države članice, veljajo določbe te direktive, kadar so vključeni v finančne ali poslovne transakcije, vključno z davčnim svetovanjem, ki predstavljajo največje tveganje za zlorabo storitev pravnih strokovnjakov z namenom pranja protipravne premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, ali za financiranje terorizma.
- (20) V skladu s to direktivo ne bi bilo primerno, da bi morali pravni strokovnjaki, ki pripadajo neodvisnim poklicem za pravno svetovanje, ki so pravno priznani in nadzorovani, kot na primer odvetniki, pri ugotavljanju pravnega položaja svoje stranke ali pri zastopanju stranke v pravnem postopku v zvezi s temi dejavnostmi biti zavezani k poročanju o sumu pranja denarja ali financiranja terorizma. Dovoliti se mora izjema od obveznosti posredovanja podatkov, pridobljenih pred, med ali po končanem sodnem postopku ali med ugotavljanjem pravnega položaja stranke. Pravno svetovanje je še vedno zaščiteno z institutom poklicne skrivnosti, razen če je pravni svetovalec udeležen pri pranju denarja ali financiranju terorizma, če je pravno svetovanje podano v zvezi s pranjem denarja ali financiranjem terorizma ali pa odvetnik ve, da stranka išče pravno svetovanje v zvezi s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.
- (21) Neposredno primerljive storitve je treba obravnavati enako, kadar jih izvajajo kateri koli strokovnjaki, za katere velja ta direktiva. Da se zagotovi spoštovanje pravic, določenih v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter v Pogodbi o Evropski uniji, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci, ki lahko v nekaterih državah članicah branijo ali zastopajo stranke v sodnem postopku ali ugotavljajo njihov pravni položaj, naj ne bi bili dolžni posredovati podatke, ki jih pridobijo pri opravljanju teh nalog, kakor je to sicer določeno v tej direktivi.
- (22) Treba je poudariti, da se tveganje pranja denarja in financiranja terorizma od primera do primera razlikuje. V skladu s pristopom, ki temelji na oceni tveganja, bi morali v zakonodajo Skupnosti vpeljati možnost, da se v nekaterih primerih dovoli poenostavljeno dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke.
- (23) Odstopanje v zvezi z identifikacijo dejanskega lastnika zbirnih računov, ki jih vodijo notarji ali neodvisni pravni strokovnjaki, ne posega v obveznosti, ki jih tem notarjem in drugim neodvisnim pravnim strokovnjakom nalaga ta direktiva. Te obveznosti vključujejo zahtevo, da notarji in neodvisni pravni strokovnjaki sami določijo identiteto dejanskega lastnika zbirnih računov, ki jih vodijo.
- (24) Zakonodajca Skupnosti bi morala predvideti, da nekatere situacije predstavljajo večje tveganje pranja denarja in financiranja terorizma. Kljub temu, da bi bilo treba ugotoviti identiteto in poslovni profil vseh strank, obstajajo primeri, glede katerih je treba zahtevati posebej stroge postopke identifikacije in preverjanja strank.
- (25) To še posebej velja za poslovne odnose s posamezniki, ki zavzemajo ali so zavzemali pomembne javne položaje, zlasti če prihajajo iz držav z visoko stopnjo korupcije. Takšni poslovni odnosi lahko v precejšnji meri ogrozijo ugled finančnega sektorja in/ali ga izpostavijo pravnemu tveganju. Mednarodna prizadevanja v boju zoper korupcijo opravičujejo, da se tem primerom posveti posebna pozornost in da se uporabijo ukrepi glede običajne dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za domače politično izpostavljene osebe ali ukrepi glede poglobljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za politično izpostavljene osebe, ki prebivajo v drugi državi članici ali tretji državi.
- (26) Pridobitev odobritve s strani višjega vodstva za vzpostavitev poslovnih odnosov ne pomeni pridobitve odobritve uprave, temveč gre za odobritev na neposredno višji hierarhični ravni, kot je oseba, ki je za odobritev zaprosila.
- (27) Da bi se izognili podvajanju postopkov identifikacije strank ter s tem zastojem in neučinkovitosti v poslovanju, je ob ustreznih zaščitnih ukrepih primerno sprejeti tudi stranke, ki so že bile identificirane drugje. Kadar se oseba ali ustanova, za katero velja ta direktiva, zanese na tretjo osebo, nosi dokončno odgovornost za uporabo postopka za ugotavljanje identitete stranke ustanova ali oseba, pri kateri je bila stranka sprejeta. Tudi tretja oseba, to je oseba, ki je stranko predstavila, je, dokler ima poslovni odnos s stranko, za katero velja ta direktiva, še nadalje odgovorna za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive, vključno z obveznostjo prijave sumljivih transakcij in za hrambo zapiskov in dokazil.

- (28) V primerih zastopanja ali zunanjih izvajalcev, ki temeljijo na pogodbenem odnosu med ustanovami ali osebami, za katere velja ta direktiva, in zunanjimi fizičnimi ali pravnimi osebami, za katere ta direktiva ne velja, lahko kakršni koli obvezni finančni ukrepi proti pranju denarja in financiranju terorizma za te zastopnike in zunanje izvajalce kot dele ustanov ali oseb, za katere velja ta direktiva, izhajajo samo iz pogodbe in ne iz te direktive. Ustanova ali oseba, za katero ta direktiva velja, je še naprej odgovorna za izpolnjevanje zahtev iz te direktive.
- (29) Sumljive transakcije bi bilo treba sporočiti Finančni obveščevalni enoti (Financial intelligence unit - FIU), ki deluje kot centralni državni organ za sprejemanje, analiziranje in obveščanje pristojnih organov o poročilih sumljivih transakcij in drugih podatkih o morebitnem pranju denarja ali financiranju terorizma. To ne sili držav članic, da spremenijo svoje obstoječe sisteme obveščanja, kadar postopek prijave poteka preko državnega tožilstva ali drugih organov odkrivanja in pregona, če so podatki posredovani FIU nemudoma in neprečiščeni, da lahko ta svoje naloge opravi temeljito, kar vključuje tudi mednarodno sodelovanje z ostalimi FIU.
- (30) Z odstopanjem od splošne prepovedi izvrševanja sumljivih transakcij lahko ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, izvršijo sumljive transakcije, preden so o tem obveščeni pristojni organi, če neizvršitev ni mogoča ali bi lahko onemogočila pregon upravičenca sumljive transakcije pranja denarja ali financiranja terorizma. To pa ne bi smelo vplivati na mednarodne obveznosti, ki so jih prevzele države članice, da se finančna sredstva ali ostalo premoženje teroristov, terorističnih združenj ali tistih, ki financirajo terorizem, takoj zamrzne v skladu z zadevnimi resolucijami Varnostnega sveta Združenih narodov.
- (31) Če se država članica odloči uporabiti izjeme, predvidene v členu 23(2), lahko samoregulativnemu organu, ki zastopa osebe iz tega člena, dovoli oziroma od njega zahteva, da FIU ne posreduje nikakršnih podatkov, ki jih je pridobil od teh oseb v okoliščinah, navedenih v temu členu.
- (32) Obstajajo primeri, da so bili zaposleni, ki so poročali o sumih pranja denarja, izpostavljeni grožnjam in drugim sovražnim dejanjem. Ta problematika je odločilnega pomena za učinkovitost sistemov boja proti pranju denarja in boja proti financiranju terorizma, četudi ta direktiva ne more posegati v sodne postopke držav članic. Države članice bi se morale tega problema zavedati in storiti vse v njihovi moči, da bi zaposlene zaščitile pred takšnimi grožnjami in drugimi sovražnimi dejanji.
- (33) Razkritje podatkov, kakor je določeno v členu 28, bi moralo biti v skladu s pravili o posredovanju osebnih podatkov tretjim državam, kakor so določena v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾. Hkrati člen 28 ne sme ovirati nacionalne zakonodaje o varstvu podatkov in poslovni skrivnosti.
- (34) Ta direktiva ne velja za osebe, ki zgolj spreminjajo dokumente v papirni obliki v elektronske podatke in imajo s kreditno ali finančno ustanovo v ta namen sklenjeno pogodbo, niti za katero koli fizično ali pravno osebo, ki kreditnim ali finančnim ustanovam zgolj zagotavlja sisteme sporočil, druge sisteme podpore za prenos sredstev ali klirinški sistem in sistem poravnave.
- (35) Pranje denarja in financiranje terorizma sta mednarodna problema, zato je potreben globalen pristop v boju proti njima. Da bi se izognili uporabi različnih standardov v ustanovah ali skupini ustanov, bi morale kreditne in finančne ustanove Skupnosti, ki imajo izpostave in podružnice v tretjih državah, kjer je zakonodaja na tem področju pomanjkljiva, uporabiti standarde Skupnosti oziroma obvestiti pristojne organe domače države članice, kadar ta uporaba ni mogoča.
- (36) Pomembno je, da so kreditne in finančne ustanove sposobne hitro posredovati podatke o morebitnih poslovnih odnosih z imenovanimi osebami. Za določitev takšnih poslovnih odnosov in hitro posredovanje zadevnih podatkov morajo finančne in kreditne ustanove razpolagati z učinkovitimi sistemi, ki ustrezajo obsegu in načinu poslovanja. Elektronski sistemi bi še posebej ustrezali kreditnim in večjim finančnim ustanovam. Ta določba je še zlasti pomembna v zvezi s postopki, ki povzročajo ukrepe, kot sta zamrznitev ali zaseg premoženjskih sredstev (vključno s premoženjem teroristov), ki so v skladu z zadevnimi nacionalnimi zakonodajami ali zakonodajo Skupnosti v zvezi z bojem proti terorizmu.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

- (37) Ta direktiva določa podrobna pravila za dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank, vključno z okrepljeno dolžnostjo skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank ali poslovnih odnosov z velikim tveganjem, kot so na primer pravila za ustrezne postopke za ugotavljanje, ali je oseba politično izpostavljena, kot tudi za nekatere dodatne, bolj podrobne zahteve, kot na primer strategije in postopke zagotavljanja spoštovanja zadevnih predpisov. Vse ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, morajo izpolnjevati te zahteve, medtem ko se od držav članic pričakuje, da podrobnosti prenosa teh določb uskladijo s posebnostmi različnih poklicev in z razlikami v obsegu ustanov in oseb, za katere velja ta direktiva.
- (38) Da bi ustanove in ostali subjekti, za katere velja zakonodaja Skupnosti na tem področju, ostali motivirani, jim je treba, če je to mogoče, posredovati povratne informacije o koristnosti njihovih poročil in o nadaljnjem ukrepanju. Da bi lahko to omogočili in spremljali učinkovitost svojih sistemov boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, morajo države članice zbirati in izboljšati ustrezne statistične podatke.
- (39) Pri vpisu ali registraciji menjalnice, družbe, ki nudi podjetniške ali fiduciarne storitve, ali igralnice na nacionalni ravni morajo pristojni organi zagotoviti, da so osebe, ki dejansko vodijo posle takšnih ustanov ali jih bodo vodile, in dejanski lastniki takšnih ustanov primerne osebe. Merila, s katerimi se ugotovi, ali je oseba primerna, morajo biti določena v skladu z nacionalno zakonodajo. Ta merila morajo odražati najmanj nujnost, da se takšne ustanove zaščitijo pred zlorabo v kriminalne namene s strani uprave ali dejanskega lastnika.
- (40) Zaradi mednarodnega značaja pranja denarja in financiranja terorizma je treba spodbujati v največjem možnem obsegu usklajevanje in sodelovanje med FIU-ji v skladu s Sklepom Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU-ji) držav članic pri izmenjavi informacij⁽¹⁾, vključno z vzpostavitvijo mreže FIU-jev v EU. V ta namen mora Komisija ponuditi pomoč, ki je potrebna za lažje uresničevanje takšnega usklajevanja, vključno s finančno podporo.
- (41) Države članice morajo zaradi pomembnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma v nacionalni zakonodaji sprejeti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za primere nespoštovanja nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Sprejeti bi bilo treba predpise glede kazni za fizične in pravne osebe. Ker so pravne osebe pogosto udeležene v kompleksnih operacijah pranja denarja ali financiranja terorizma, bi se morale kazni prilagoditi glede na dejavnosti pravnih oseb.
- (42) Fizične osebe, ki v okviru pravne osebe, vendar samostojno, opravljajo dejavnosti iz člena 2(1)(3)(a) in (b), bi morale biti odgovorne za spoštovanje določb te direktive, z izjemo člena 35.
- (43) Za zagotovitev učinkovitega in doslednega izvajanja te direktive bi bilo treba pojasniti tehnične vidike pravil, določenih v tej direktivi, pri čemer se upošteva različne finančne instrumente, poklicne dejavnosti in tveganja v različnih državah članicah ter tehnični razvoj v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma. V skladu s tem mora imeti Komisija pooblastila za sprejetje izvedbenih ukrepov, kot so nekatera merila za prepoznavanje razmer majhnega oziroma velikega tveganja, kjer bi lahko zadostovala poenostavljena dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete ali bi bila bolj primerna poglobljena dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete, pod pogojem, da ti ukrepi ne spreminjajo bistvenih elementov te direktive in da Komisija deluje v skladu z načeli, opredeljenimi v tej direktivi, po posvetovanju z Odborom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.
- (44) Ukrepe za izvajanje te direktive je potrebno sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽²⁾. V skladu s tem se ustanovi Odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki nadomesti Kontaktni odbor za pranje denarja, ustanovljen z Direktivo 91/308/EGS.
- (45) Potrebne so bistvene spremembe Direktive 91/308/EGS, zato bi bilo treba navedeno direktivo zaradi večje jasnosti razveljaviti.
- (46) Ker cilja te direktive, in sicer preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz tega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ UL L 271, 24.10.2000, str. 4.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(47) Pri opravljanju svojih izvedbenih pooblastil v skladu s to direktivo bi morala Komisija upoštevati naslednja načela: nujnost visoke stopnje transparentnosti in posvetovanja z ustanovami in osebami, za katere velja ta direktiva, ter z Evropskim parlamentom in Svetom; nujnost zagotovitve, da so pristojni organi zmožni zagotoviti dosledno spoštovanje predpisov; nujnost dolgoročnega ohranjanja ravnovesja med stroški in koristmi pri izvedbenih ukrepih za ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva; nujnost zagotavljanja potrebne prilagodljivosti pri uporabi izvedbenih ukrepov z upoštevanjem tveganja; nujnost zagotavljanja usklajenosti z drugimi predpisi Skupnosti na tem področju; nujnost, da se ščitijo Skupnost, njene države članice in njihovi državljani pred posledicami pranja denarja in financiranja terorizma.

(48) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije. Nobene določbe te direktive se ne sme razlagati ali izvajati na način, ki ni združljiv z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

1. Države članice zagotovijo, da sta pranje denarja in financiranje terorizma prepovedana.

2. V tej direktivi pomeni pranje denarja naslednje ravnanje, če je storjeno naklepno:

(a) preoblikovanje ali prenos premoženja, vedoč, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe v takem dejanju, z namenom utaje ali prikrievanja nezakonitega izvora premoženja ali pomoči osebi, ki je vpletena v storitev tega dejanja, da bi se izognila pravnim posledicam svojega dejanja;

(b) utaja ali prikrievanje prave narave, vira, kraja, razpolaganja ali pretoka premoženja ali pa pravic ali lastništva na

premoženju, vedoč, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takem dejanju;

(c) pridobitev, lastništvo ali uporaba premoženja, vedoč v času prejema, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takem dejanju;

(d) udeležba, združevanje za izvrševanje, poskus storitve, pomoč, napeljevanje ter omogočanje in svetovanje pri storitvi katerega koli dejanja iz prejšnjih točk.

3. Kot pranje denarja se štejejo tudi kazniva dejanja, iz katerih izvira premoženje, namenjeno pranju, ki so storjena na območju druge države članice ali tretje države.

4. V tej direktivi pomeni „financiranje terorizma“ zagotavljanje ali zbiranje finančnih sredstev, ne glede na način, neposredno ali posredno, z namenom ali vedoč, da bodo delno ali v celoti uporabljena za storitev enega od kaznivih dejanj v smislu členov 1 do 4 Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu (¹).

5. O vedenju, naklepu ali namenu kot potrebnem elementu dejanj, navedenih v odstavkih 2 in 4, je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin.

Člen 2

1. Ta direktiva se uporablja za:

1. kreditne ustanove;

2. finančne ustanove;

3. naslednje pravne ali fizične osebe pri izvajanju njihovih poklicnih dejavnosti:

(a) revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce;

(b) notarje in ostale neodvisne pravne strokovnjake, kadar v imenu in za svojo stranko sodelujejo pri kakršni koli finančni ali nepremičninski transakciji ali kadar svojim strankam pomagajo pri načrtovanju ali opravljanju transakcij v zvezi z:

(i) nakupom ali prodajo nepremičnin ali poslovnih subjektov;

(ii) upravljanjem z denarjem stranke, vrednostnimi papirji ali drugim premoženjem;

(¹) UL L 164, 22.6.2002, str. 3.

- (iii) odpiranjem ali upravljanjem z bančnimi, varčevalnimi računi ali računi vrednostnih papirjev;
- (iv) urejanjem prispevkov, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje podjetij;
- (v) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem skladov, družb ali podobnih organizacij;
- (c) družbe, ki nudijo podjetniške in fiduciarne storitve, če niso navedene v točkah (a) ali (b);
- (d) nepremičninske zastopnike;
- (e) druge pravne ali fizične osebe, ki trgujejo z blagom, če so plačila v gotovini in znašajo 15 000 EUR ali več, bodisi da gre za posamično transakcijo ali za več več medsebojno povezanih transakcij;
- (f) igralnice.
2. Države članice lahko odločijo, da pravne in fizične osebe, ki le občasno ali v omejenem obsegu sodelujejo pri finančnih dejavnostih in pri katerih obstaja majhno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, niso zajete v področje uporabe člena 3(1) ali (2).

Člen 3

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „kreditna ustanova“ pomeni kreditno ustanovo, kakor je opredeljena v prvem pododstavku člena 1(1) Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁽¹⁾, vključno s podružnicami v smislu člena 1(3) navedene direktive, ki se nahajajo na ozemlju Skupnosti in imajo sedež znotraj ali zunaj Skupnosti;
2. „finančna ustanova“ pomeni:
 - (a) podjetje, ki ni kreditna ustanova, ki opravlja eno ali več dejavnosti, vključenih v točke 2 do 12 in v točko 14 Priloge I k Direktivi 2000/12/ES, vključno z menjalnicami (bureaux de change) in organizacijami za posredovanje denarja ter storitve v plačilnem prometu;
 - (b) zavarovalniško družbo, pooblaščen v skladu z Direktivo 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju⁽²⁾, kolikor izvaja dejavnosti, za katere velja navedena direktiva;
 - (c) investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov⁽³⁾;
 - (d) kolektivno naložbeno podjetje, ki trži svoje enote ali delnice;
 - (e) zavarovalnega posrednika, kakor je opredeljen v členu 2(5) Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju⁽⁴⁾, razen zavarovalnega posrednika pri sklepanju življenjskega zavarovanja in drugih naložbenih zavarovanj iz člena 2(7) navedene direktive;
 - (f) podružnice, če se nahajajo v Skupnosti, finančnih ustanov iz točk (a) do (e), ki imajo sedež znotraj ali zunaj Skupnosti;
3. „premoženje“ pomeni kakršna koli sredstva, bodisi materialna bodisi nematerialna, premičnine ali nepremičnine, opredmetena ali neopredmetena ter pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki dokazujejo lastništvo ali delež v teh sredstvih;
4. „kriminalna dejavnost“ pomeni vsako udeležbo pri storitvi hudega kaznivega dejanja;
5. „hudo kaznivo dejanje“ pomeni najmanj:
 - (a) dejanje, kakor je opredeljeno v členih 1 do 4 Okvirnega sklepa 2002/475/PNZ;
 - (b) vsako kaznivo dejanje, opredeljeno v členu 3(1)(a) Konvencije Združenih narodov proti nezakonitemu prometu z nedovoljenimi drogami in psihotropnimi snovmi iz leta 1988;
 - (c) dejavnosti kriminalnih organizacij, kakor so opredeljene v členu 1 Skupnega ukrepa Sveta 98/733/PNZ z dne 21. decembra 1998 o kaznivosti udeležbe v hudodelski združbi v državah članicah Evropske unije⁽⁵⁾;
 - (d) goljufijo, vsaj težjo, kakor je opredeljena v členih 1(1) in 2 Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti⁽⁶⁾;
 - (e) korupcijo;
 - (f) vsa kazniva dejanja, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ali vzgojnim ukrepom v trajanju več kot eno leto, ali v primeru držav, katerih pravni sistem vsebuje minimalni prag za kazniva dejanja, vsa kazniva dejanja, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ali vzgojnim ukrepom v trajanju najmanj šest mesecev;

⁽¹⁾ UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

⁽²⁾ UL L 345, 19.12.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

⁽³⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

⁽⁵⁾ UL L 351, 29.12.1998, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 49.

6. „dejanski lastnik“ pomeni fizično osebo(-e), ki poseduje(-jo) ali nadzira(-jo) stranko in/ali fizično osebo, v imenu katere se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost. Dejanski lastnik zajema vsaj:
- (a) za gospodarske subjekte:
- (i) fizično(-e) osebo (-e), ki poseduje(-jo) ali nadzira(-jo) pravni subjekt preko posrednega ali neposrednega lastništva ali nadzora zadostnega deleža delnic ali glasovalnih pravic pravnega subjekta, vključno z udeležbo v obliki imetniških delnic, ki ne predstavlja družbe na organiziranem trgu, ki mora v skladu z zakonodajo Skupnosti ali primerljivim mednarodnim standardom spoštovati zahtevo po razkritju; za izpolnitev tega merila zadostuje 25 % delež in ena delnica;
- (ii) fizično(-e) osebo(-e), ki drugače izvaja(-jo) nadzor nad vodstvom pravne osebe;
- (b) v primeru pravnih subjektov, na primer ustanov, ali pravnih organizacij, na primer skladov, ki upravljajo ali razdeljujejo sredstva:
- (i) če so bodoči upravičenci že bili določeni, fizično(-e) osebo(-e), ki je (so) prejemnik koristi 25 % ali več premoženja pravne organizacije ali pravnega subjekta;
- (ii) če je treba posameznike, ki imajo koristi od pravne organizacije ali subjekta, še določiti, kategorijo oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje pravne organizacije ali subjekta;
- (iii) fizično(-e) osebo(-e), ki ima(-jo) nadzor nad 25 % ali več premoženja pravne organizacije ali pravnega subjekta;
7. „družba, ki nudi podjetniške in fiduciarne storitve“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki za tretje osebe poslovno opravlja katero izmed naslednjih storitev:
- (a) ustanavlja družbe ali druge pravne osebe;
- (b) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča, da opravlja vlogo direktorja ali poslovodje podjetja, partnerja v partnerstvu ali podobnega položaja v odnosu do drugih pravnih oseb;
- (c) podjetju, partnerstvu ali drugi pravni osebi ali organizaciji nudi registriran sedež, poslovni naslov, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve;
- (d) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča, da opravlja vlogo skrbnika sklada ali podobne pravne ureditve;
- (e) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča, da opravlja vlogo zastopnika v imenu drugega delničarja, razen družb, ki so uvrščene na urejen trg in morajo v skladu z zakonodajo Skupnosti ali primerljivim mednarodnim standardom spoštovati zahtevo po razkritju;
8. „politično izpostavljena oseba“ pomeni fizično osebo, ki deluje ali je delovala na vidnem javnem položaju, in njene ožje družinske člane ali osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci takšne osebe;
9. „poslovni odnos“ pomeni poslovni, poklicni ali trgovinski odnos, ki je povezan s poklicnimi dejavnostmi institucij in oseb, za katere velja ta direktiva, in za katerega se ob vzpostavitvi stikov predvideva, da bo trajal;
10. „navidezna banka“ pomeni kreditno ustanovo ali ustanovo, ki opravlja enakovredne dejavnosti, ki je bila ustanovljena v okviru jurisdikcije, v kateri ni fizično prisotna, da bi se zagotovilo resnično vodstvo in upravo, in ki ni povezana z regulirano finančno skupino.

Člen 4

1. Države članice zagotovijo, da določbe te direktive v celoti ali delno zajemajo poklice in vrste podjetij, ki niso ustanove in osebe iz člena 2(1), vendar pa opravljajo dejavnosti, za katere obstaja velika verjetnost, da bodo zlorabljene za pranje denarja in financiranje terorizma.
2. Če država članica odloči, da se določbe te direktive uporabljajo za poklice in vrste podjetij, ki niso navedeni v členu 2(1), o tem obvesti Komisijo.

Člen 5

Države članice lahko na področju, ki ga ureja ta direktiva, za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma sprejmejo ali obdržijo v veljavi strožje predpise.

POGLAVJE II

DOLŽNOST SKRBNOSTI PRI UGOTAVLJANJU IDENTITETE STRANKE

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 6

Države članice svojim kreditnim in finančnim ustanovam prepovejo vodenje anonimnih računov ali anonimnih bančnih kreditnih knjižic. Z odstopanjem od člena 9(6) države članice določijo, da v vseh primerih za imetnike in koristnike obstoječih anonimnih bančnih računov ali anonimnih bančnih hranilnih knjižic čim prej, najpozneje pa pred kakršno koli uporabo bančnih računov ali bančnih hranilnih knjižic, veljajo ukrepi glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke.

Člen 7

Ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, morajo upoštevati ukrepe glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank v naslednjih primerih:

- (a) ob sklepanju poslovnega odnosa;
- (b) kadar opravljajo občasne transakcije, ki znašajo 15 000 EUR ali več, bodisi da transakcija poteka posamično bodisi z večimi transakcijami, ki se zdijo povezane;
- (c) kadar obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na kakršno koli odstopanje, izjemo ali določene mejne vrednosti;
- (d) v primeru dvoma v verodostojnost in ustreznost predhodno pridobljenih podatkov o identifikaciji stranke.

Člen 8

1. Dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke vključuje:

- (a) identifikacijo stranke in preverjanje njene identitete na podlagi dokumentov, podatkov ali informacij, pridobljenih od zanesljivega in neodvisnega vira;
- (b) kjer je mogoče, identifikacijo dejanskega lastnika in sprejetje ukrepov za oceno tveganja in primernih ukrepov, ki so potrebni za potrditev njegove identitete, tako da ustanova ali oseba, za katero velja ta direktiva, zagotovo ve, kdo je dejanski lastnik, vključno s tem, da se za pravne osebe, sklade in podobne pravne ureditve zagotovijo ukrepi za oceno tveganja in primerni ukrepi za poznavanje lastništva in strukture stranke;

(c) pridobivanje podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa;

(d) nenehno spremljanje poslovnih odnosov, vključno s pregledovanjem in spremljanjem transakcij, ki se izvajajo v času odnosa, s čimer se zagotovi, da so opravljene transakcije v skladu s poznavanjem institucije ali osebe svoje stranke, poslovnega profila in profila tveganj, vključno s poznavanjem izvora sredstev, in se zagotovi, da so listine, podatki oziroma informacije redno posodobljene.

2. Ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, izvajajo zahteve glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank iz odstavka 1, vendar lahko v skladu z oceno tveganja, ki je odvisna od vrste stranke, poslovnega odnosa, produkta ali transakcije, same določijo obseg potrebnih ukrepov. Ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, dokažejo pristojnim organom iz člena 37, vključno s samoregulativnimi organi, da je obseg ukrepov ob upoštevanju tveganj pranja denarja in financiranja terorizma primeren.

Člen 9

1. Države članice zahtevajo, da se preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika izvede pred sklenitvijo poslovnega odnosa ali izvedbo transakcije.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice dovolijo, da se preverjanje identitete strank in dejanskih lastnikov izvede med sklepanjem poslovnega odnosa, če se izkaže, da je to potrebno, da se ne prekine običajno poslovanje, in če obstaja neznatno tveganje glede pranja denarja ali financiranja terorizma. V tem primeru se zadevni postopki zaključijo kar najhitreje po prvem stiku.

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 države članice v zvezi s posli življenjskega zavarovanja dovolijo, da se preverjanje identitete upravičencev po polici izvede šele po sklenitvi poslovnega odnosa. V tem primeru se preverjanje izvede v času izplačila ali pred njim ali pa v času, ko ima upravičenec po polici namen uveljavljati pravice iz police, ali pred njim.

4. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 države članice lahko dovolijo odprte bančnega računa, če so vzpostavljena ustrezna varovala, ki zagotavljajo, da transakcij ne opravlja stranka in da se te ne opravljajo v njenem imenu, dokler ni dosežena popolna skladnost s prej navedenimi določbami.

5. Države članice zahtevajo, da zadevna ustanova ali oseba, ki ne more zagotoviti skladnosti s točkami (a) (b) in (c) člena 8(1), ne sme opravljati transakcij prek bančnih računov, odpreti računa, skleniti poslovnega odnosa ali opraviti transakcije ali pa mora prekiniti poslovni odnos in FIU podati poročilo o stranki v skladu s členom 22.

Države članice niso dolžne uporabljati prejšnjega pododstavka takrat, ko notarji, neodvisni pravni strokovnjaki, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci ugotavljajo pravni položaj za svojo stranko ali ko branijo ali zastopajo to stranko v ali v zvezi s sodnim postopkom, vključno s svetovanjem o sprožitvi postopka ali njegovem izogibanju.

6. Države članice od ustanov in oseb, za katere velja ta direktiva, zahtevajo dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete tako novih kot tudi, kadar je to potrebno, obstoječih strank na osnovi ocene tveganja.

Člen 10

1. Države članice zahtevajo identifikacijo vseh gostov v igralnicah, njihovo identiteto pa je treba preveriti, če kupijo ali zamenjajo igralne žetone v vrednosti 2 000 EUR ali več.

2. Igralnice pod državnim nadzorom izpolnjujejo zahteve glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank, če vodijo evidenco o svojih strankah, jih identificirajo in preverjajo njihovo identiteto pred ali takoj ob prihodu, ne glede na vsoto kupljenih igralnih žetonov.

ODDELEK 2

Poenostavljena dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke

Člen 11

1. Z odstopanjem od členov 7(a), (b) in (d), 8 in 9(1) zahteve teh členov ne veljajo za ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, če je stranka kreditna ali finančna ustanova, za katero velja ta direktiva, ali pa kreditna ali finančna ustanova s sedežem v tretji državi, ki nalaga enake zahteve, kakor so predvidene v tej direktivi, in preverja izpolnjevanje teh zahtev.

2. Z odstopanjem od členov 7(a), (b) in (d), 8 in 9(1) lahko države članice ustanovam in osebam, za katere velja ta direktiva, dovolijo neupoštevanje dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete naslednjih strank:

(a) družb, ki kotirajo na borzi, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na urejenem trgu v eni ali več državah

članicah v smislu Direktive 2004/39/ES, in družb, ki kotirajo na borzi, iz tretjih držav, za katere veljajo zahteve po razkritju, ki so skladne z zakonodajo Skupnosti;

(b) dejanskih lastnikov skupnih računov, ki jih vodijo notarji in neodvisni pravni strokovnjaki iz držav članic ali iz tretjih držav, pod pogojem, da za njih veljajo zahteve boja proti pranju denarja ali financiranju terorizma v skladu z mednarodnimi standardi in so nadzorovani glede spoštovanja teh zahtev ter če so ustanovam, ki delujejo kot skrbniki skupnih računov, na zahtevo na voljo podatki o identiteti dejanskega lastnika;

(c) domačih javnih organov;

ali v zvezi z drugimi strankami, pri katerih je le neznatno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma in ki izpolnjujejo tehnična merila, določena v skladu s členom 40(1)(b).

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 zberejo ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, v vsakem primeru zadostne informacije, da lahko ugotovijo, ali se za stranko lahko uporabi izjema iz navedenih odstavkov.

4. Države članice se obveščajo med seboj in Komisijo, če po njihovem mnenju tretja država izpolnjuje pogoje iz odstavka 1 ali 2 ali če so izpolnjena tehnična merila, določena v skladu s členom 40(1)(b).

5. Z odstopanjem od členov 7(a), (b) in (d), 8 in 9(1) lahko države članice ustanovam in osebam, za katere velja ta direktiva, dovolijo neupoštevanje dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank v zvezi z:

(a) življenjskim zavarovanjem, kadar letna premija ne presega 1 000 EUR ali posamezna premija ne presega 2 500 EUR;

(b) zavarovalno polico pokojninskega sistema, če ne predvideva odstopne klavzule in se polica ne more uporabiti kot zavarovanje;

(c) pokojninskim ali drugim podobnim sistemom, ki zaposlenim zagotavlja dajatve iz naslova pokojnine, kadar se prispevki vplačujejo z odtegotvanjem od plače in kadar v okviru pravil sistema ni dovoljen prenos pravic na drugo osebo;

(d) elektronskim denarjem, kakor je opredeljen v členu 1(3)(b) Direktive 2000/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja⁽¹⁾, če znesek, shranjen na nosilcu podatkov (če nanj ni mogoče ponovno naložiti podatkov), ne presega 150 EUR ali če je znesek celega koledarskega leta (če je mogoče podatke ponovno naložiti na nosilec podatkov) omejen na 2 500 EUR, razen če imetnik v skladu s členom 3 Direktive 2000/46/ES vnovči znesek v višini 1 000 EUR ali več v istem koledarskem letu;

ali v zvezi z drugimi produkti ali transakcijami, pri katerih obstaja le neznatno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma in ki izpolnjujejo tehnična merila, določena v skladu s členom 40(1)(b).

Člen 12

Če sprejme Komisija odločitev na podlagi člena 40(4), države članice ustanovam in osebam, za katere velja ta direktiva, prepovejo uporabo poenostavljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za kreditne in finančne ustanove ali za navedene družbe iz zadevne tretje države ali za druge subjekte, ki izhajajo iz okoliščin, ki ustrezajo tehničnim merilom, določenim v skladu s členom 40(1)(b).

ODDELEK 3

Poglobljena dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke

Člen 13

1. Države članice zahtevajo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, na podlagi ocene tveganja poleg ukrepov iz členov 7, 8 in 9(6) izvajajo ukrepe glede poglobljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke v okoliščinah, ki zaradi svoje narave predstavljajo večje tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, in sicer v okoliščinah iz odstavkov 2, 3 in 4 ter v drugih okoliščinah, ki predstavljajo veliko tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki ustrezajo tehničnim merilom, določenim v skladu s členom 40(1)(c).

2. Kadar stranka ni bila fizično prisotna pri identifikaciji, države članice od ustanov in oseb zahtevajo, da sprejmejo posebne in primerne ukrepe za nadomestitev večjega tveganja, na primer z izvajanjem naslednjih ukrepov:

- (a) zagotavljanjem, da je identiteta stranke ugotovljena z dodatnimi listinami, podatki ali informacijami;
- (b) dopolnilnimi ukrepi za preverjanje ali potrditev predloženih listin ali pa z dodatno potrditvijo s strani kreditne ali finančne ustanove, za katere velja ta direktiva;
- (c) zagotovitvijo, da se prvo plačilo opravi preko računa, ki ga stranka v svojem imenu odpre pri kreditni ustanovi.

3. Kadar kreditne ustanove sklepajo čezmejne korespondenčne bančne odnose s korespondenčnimi ustanovami iz tretjih držav, države članice od svojih kreditnih ustanov zahtevajo, da:

- (a) zberejo potrebne podatke o korespondenčni tuji ustanovi in v celoti spoznajo naravo njenega poslovanja ter iz javno dostopnih podatkov ocenijo ugled te ustanove ter kakovost nadzora;
- (b) presodijo, kakšni so nadzorni ukrepi glede pranja denarja in financiranja terorizma v tuji ustanovi;
- (c) pridobijo privolitev uprave družbe pred sklepanjem novega korespondenčnega bančnega odnosa;

(d) dokumentirajo ustrezne pristojnosti vsake ustanove;

(e) se prepričajo, da je korespondenčna ustanova preverila identiteto stranke, ki ima neposreden dostop do računov te ustanove, in je dalje nenehno skrbno spremljala poslovanje stranke ter da je korespondenčna ustanova na zahtevo domače ustanove sposobna predložiti podatke, zbrane pri skrbnem spremljanju poslovanja stranke.

4. Glede transakcij ali poslovnih odnosov s politično izpostavljenimi osebami, ki prebivajo v drugi državi članici ali tretji državi, države članice od ustanov in oseb, za katere velja ta direktiva, zahtevajo, da:

- (a) vzpostavijo primerne postopke, ki temeljijo na tveganju, s katerimi lahko ugotovijo, ali je stranka politično izpostavljena oseba;
- (b) pridobijo privolitev uprave za vzpostavitev poslovnih odnosov s takšno stranko;
- (c) sprejmejo primerne ukrepe, da ugotovijo izvor premoženja in sredstev, vključenih v poslovni odnos ali transakcijo;
- (d) poglobljeno neprekinjeno spremljajo poslovne odnose.

⁽¹⁾ UL L 275, 27.10.2000, str. 39.

5. Države članice kreditnim ustanovam prepovejo, da sklepajo ali nadaljujejo s korespondenčnim bančnim odnosom z navidezno banko, in zahtevajo, da kreditne ustanove sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da ne vzpostavljajo oziroma nadaljujejo korespondenčnih odnosov z banko, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam.

6. Države članice zagotovijo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, posvetijo posebno pozornost vsaki grožnji pranja denarja ali financiranja terorizma, ki bi lahko izhajala iz produktov ali transakcij, ki se nagibajo k anonimnosti, in da po potrebi sprejemajo ukrepe proti zlorabi njihovih storitev za pranje denarja ali financiranje terorizma.

ODDELEK 4

Tretje osebe

Člen 14

Države članice lahko dovolijo ustanovam in osebam, za katere velja ta direktiva, da se zanesejo, da tretje osebe izpolnjujejo zahteve iz členov 8(1)(a) do (c). Vendar končno odgovornost za izpolnitev teh zahtev nosi ustanova ali oseba, za katero velja ta direktiva, ki zaupa tretji osebi.

Člen 15

1. Če država članica dovoli kreditnim in finančnim ustanovam iz člena 2(1) ali (2), ki se nahajajo na njenem ozemlju, da se znotraj države uporabljajo kot tretje osebe, ta država članica dovoli v skladu s členom 14, da ustanove in osebe iz člena 2(1), ki se nahajajo na njenem ozemlju, v vsakem primeru priznajo in sprejmejo rezultat zahtev glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, določenih v členu 8(1)(a) do (c), ki jih je v skladu s to direktivo izvedla ustanova iz člena 2(1)(1) ali (2) v drugi državi članici, z izjemo menjalnic in organizacij za posredovanje denarja ter storitve v plačilnem prometu, in ki izpolnjujejo zahteve iz členov 16 in 18, četudi gre pri dokumentih ali podatkih, ki so bili v zvezi s temi zahtevami vzeti kot osnova, za drugačne dokumente ali podatke, kot so predpisani v državi članici, na katero se stranka obrača.

2. Če država članica dovoli, da se menjalnice in organizacije za posredovanja denarja ter storitve v plačilnem prometu iz člena 3(2)(a), ki se nahajajo na njenem ozemlju, znotraj države uporabljajo kot tretje osebe, jim mora ta država članica dovoliti v skladu s členom 14, da v vsakem primeru priznajo in sprej-

mejo rezultat zahteve po dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, določenih v členu 8(1)(a) do (c), ki jih je v skladu s to direktivo v drugi državi članici izvedla ustanova iste vrste in ki izpolnjujejo zahteve iz členov 16 in 18, četudi gre pri dokumentih ali podatkih, ki so bili v zvezi s temi zahtevami vzeti kot osnova, za drugačne dokumente ali podatke kot tiste, ki so zahtevani v državi članici, na katero se stranka obrača.

3. Če država članica dovoli, da se osebe iz člena 2(1)(3)(a) do (c), ki se nahajajo na njenem ozemlju, znotraj države uporabljajo kot tretje osebe, ta država članica tem osebam dovoli v skladu s členom 14, da v vsakem primeru priznajo in sprejmejo rezultat zahtev glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank, določenih v členu 8(1)(a) do (c), ki jih je v skladu s to direktivo v drugi državi članici izvedla oseba iz člena 2(1)(3)(a) do (c) in ki izpolnjuje zahteve iz členov 16 in 18, četudi gre pri dokumentih ali podatkih, ki so bili v zvezi s temi zahtevami vzeti kot osnova, za drugačne dokumente ali podatke kot tiste, ki so zahtevani v državi članici, na katero se stranka obrača.

Člen 16

1. V tem oddelku „tretje osebe“ pomenijo ustanove in osebe, ki so navedene v členu 2, ali enakovredne ustanove in osebe v tretji državi, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) so predmet pravno priznane obvezne poslovne registracije;
- (b) izvajajo zahteve za skrbno preverjanje poslovanja strank in zahteve za vodenje evidence, enake ali enakovredne zahtevam, ki so določene v tej direktivi, pri čemer se v skladu z oddelkom 2 poglavja V nadzoruje skladnost z zahtevami te direktive, oziroma se nahajajo v tretji državi, ki predpisuje zahteve, enakovredne tistim, določenim v tej direktivi.

2. Države članice se obvestijo med seboj in obvestijo Komisijo, kadar menijo, da tretja država izpolnjuje pogoje iz odstavka 1(b).

Člen 17

Če sprejme Komisija odločitev na podlagi člena 40(4), države članice prepovejo ustanovam in osebam, za katere velja ta direktiva, da prepustijo tretjim osebam iz navedenih tretjih držav, da izpolnjujejo zahteve iz člena 8(1)(a) do (c).

Člen 18

1. Tretje osebe takoj posredujejo podatke, zahtevane v skladu z zahtevami iz člena 8(1)(a) do (c), ustanovi ali osebi, za katero velja ta direktiva, h kateri se napoti stranka.

2. Tretje osebe ustanovi ali osebi, za katero velja ta direktiva, h kateri se napoti stranka, na zahtevo takoj posredujejo pomembne kopije identifikacijskih in potrditvenih podatkov ter ostalih pomembnih listin o identiteti stranke ali dejanskega lastnika.

Člen 19

Ta oddelek se ne uporablja za odnose z zunanjimi izvajalci ali zastopniki, če je zunanji izvajalec ali zastopnik del ustanove ali osebe, za katero velja ta direktiva.

POGLAVJE III

DOLŽNOST SPOROČANJA

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 20

Države članice zahtevajo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, posvetijo posebno pozornost vsem dejavnostim, za katere menijo, da bi utegnile biti povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, zlasti pa zapletenim ali nenavadno obsežnim transakcijam in vsem nenavnim vzorcem transakcij, ki nimajo očitnega ekonomskega ali razvidnega pravno utemeljenega namena.

Člen 21

1. Vsaka država članica za namene učinkovitega boja proti pranju denarja in financiranju terorizma ustanovi FIU.

2. FIU se ustanovi kot centralni nacionalni organ. Ta organ je pristojen za prejemanje (in v dovoljenem obsegu za zahtevanje), analiziranje in posredovanje podatkov o morebitnem pranju denarja, financiranju terorizma ali kakšne druge podatke, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja, in za njihovo posredovanje pristojnim organom. Za izpolnjevanje svojih nalog prejme ustrezna sredstva.

3. Države članice morajo zagotoviti, da ima FIU pravočasni, posredni ali neposredni dostop do finančnih in upravnih podatkov ter podatkov v zvezi s pregonom, ki jih potrebuje za ustrezno opravljanje svojih nalog.

Člen 22

1. Države članice zahtevajo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, ter, kjer je to primerno, njihovi direktorji in zaposleni v celoti sodelujejo, in sicer tako da:

(a) nemudoma obvestijo FIU na svojo pobudo, kadar institucija ali oseba, za katero velja ta direktiva, ve, sumi ali ima razlog za sum, da gre ali je šlo za poskus ali storitev kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

(b) FIU na njeno zahtevo nemudoma posredujejo potrebne podatke v skladu s postopki, določenimi v veljavni zakonodaji.

2. Podatki iz odstavka 1 se posredujejo FIU v tisti državi članici, na ozemlju katere se nahaja ustanova ali oseba, ki podatke posreduje. Podatke običajno posreduje oseba ali osebe, ki so določene v skladu s postopki, predvidenimi v členu 34.

Člen 23

1. Z odstopanjem od člena 22(1) lahko države članice za osebe iz člena 2(1)(3)(a) in (b) imenujejo ustrezen samoregulativni organ omenjene stroke kot tisti pristojni organ, ki se ga na prvi stopnji obvesti namesto FIU. Brez poseganja v odstavek 2 v takšnih primerih imenovan samoregulativni organ posreduje podatke FIU nemudoma in nepregledane.

2. Države članice niso dolžne upoštevati obveznosti, določenih v členu 22(1), v zvezi s podatki, ki jih notarji, neodvisni pravni strokovnjaki, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci pridobijo o svojih strankah med ugotavljanjem njihovega pravnega položaja ali ko branijo ali zastopajo svojo stranko v ali v zvezi s sodnim postopkom, vključno s svetovanjem o sprožitvi postopka ali njegovem izogibu, bodisi da takšne podatke pridobijo pred, med ali po končanem postopku.

Člen 24

1. Države članice ustanovam in osebam, za katere velja ta direktiva, za katere vedo ali sumijo, da so povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, prepovejo opravljanje transakcij, dokler v skladu s členom 22(1)(a) ne sprejmejo potrebnih ukrepov. V skladu z nacionalnimi zakonodajami držav članic se lahko izda navodilo, da se transakcija ne izvede.

2. Kadar obstaja sum, da bo transakcija povzročila pranje denarja ali financiranje terorizma in jo je nemogoče opustiti na zgoraj opisan način oziroma je verjetno, da bi opustitev onemogočila pregon upravičencev sumljive transakcije pranja denarja ali financiranja terorizma, te ustanove obvestijo FIU nemudoma za tem.

Člen 25

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi iz člena 37, ki pri pregledovanju ustanov in oseb, za katere velja ta direktiva, ali kakor koli drugače odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem nemudoma obvestijo FIU.

2. Države članice zagotovijo, da nadzorni organi, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblašteni za nadzor nad delniškimi in deviznimi trgi ter trgi izvedenih finančnih instrumentov, obvestijo FIU, če odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

Člen 26

Če ustanova ali oseba, za katero velja ta direktiva, ali direktor ali zaposleni v takšni ustanovi ali pri takšni osebi v dobri veri, kakor je predvideno v členih 22(1) in 23, razkrije podatke iz členov 22 in 23, se tako razkritje ne šteje za kršitev zaupnosti podatkov, določene s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in ne predstavlja nikakršne odgovornosti za škodo s strani ustanove ali osebe oziroma njihovega direktorja ali zaposlenih.

Člen 27

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi se zaposlene v ustanovah ali pri osebah, za katere velja ta direktiva, ki o sumu pranja denarja ali financiranja terorizma poročajo bodisi interno bodisi neposredno FIU, zaščiti pred grožnjami ali drugimi sovražnimi dejanji.

ODDELEK 2

Prepoved razkritja

Člen 28

1. Ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, ter njihovi direktorji in zaposleni zadevnim strankam ali ostalim tretjim osebam ne smejo razkriti dejstva, da so v skladu s členoma 22 in 23 posredovali podatke ali da poteka oziroma bi se lahko uvedla preiskava o pranju denarja ali financiranju terorizma.

2. Prepoved, določena v odstavku 1, ne velja za razkritja pristojnim organom iz člena 37, vključno s samoregulativnimi organi, ali razkritja podatkov za namene kazenskega pregona.

(¹) UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

3. Prepoved iz odstavka 1 ne nasprotuje razkritju podatkov med ustanovami iz držav članic ali tretjih držav, če izpolnjujejo pogoje iz člena 11(1), ki spadajo v isto skupino v smislu člena 2(12) Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (¹).

4. Prepoved iz odstavka 1 ne nasprotuje razkritju podatkov med osebami iz držav članic iz člena 2(1)(3)(a) in (b) ali tretjih držav, v katerih veljajo zahteve, enakovredne zahtevam te direktive, če zadevne osebe opravljajo svojo poklicno dejavnost, bodisi kot zaposleni ali ne, v isti pravni osebi ali mreži. V tem členu pomeni „mreža“ obsežno strukturo, kateri pripada oseba in ki ima skupnega lastnika in skupno upravo ter skupni nadzor nad izvajanjem predpisov.

5. Prepoved iz odstavka 1 za ustanove ali osebe iz člena 2(1)(1), (2) in (3)(a) in (b), v primerih, ki se nanašajo na iste stranke in iste transakcije, v kateri sodelujeta dve ali več ustanov ali oseb, ni v nasprotju z razkritjem podatkov med zadevnimi ustanovami ali osebami, če se nahajajo v državi članici ali v tretji državi, v kateri veljajo zahteve, enakovredne zahtevam te direktive, in če pripadajo isti kategoriji poklicev in zanje veljajo enakovredne obveznosti glede varovanja poslovne skrivnosti in osebnih podatkov. Izmenjani podatki se lahko uporabijo izključno za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

6. Kadar poskušajo osebe iz člena 2(1)(3)(a) in (b) stranko odvrniti od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu odstavka 1.

7. Države članice se obvestijo med seboj in obvestijo Komisijo, kadar po njihovem mnenju tretja država izpolnjuje pogoje iz odstavka 3, 4 ali 5.

Člen 29

V primerih, v katerih Komisija sprejme odločitev v skladu s členom 40(4), države članice prepovejo razkritje podatkov med ustanovami in osebami, za katere velja ta direktiva, ter ustanovami in osebami iz zadevne tretje države.

POGLAVJE IV

VODENJE EVIDENC IN ZBIRANJE STATISTIČNIH PODATKOV

Člen 30

Države članice zahtevajo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, hranijo naslednje listine in podatke, ki se uporabljajo v morebitni preiskavi ali za izvajanje analiz o morebitnem pranju denarja ali financiranju terorizma, ki jih opravlja FIU ali drugi pristojni organi v skladu z nacionalnim pravom:

- (a) v postopku skrbnega preverjanja strank kopije ali sklicevanja na zahtevano dokumentacijo, in sicer najmanj pet let po končanem poslovnem odnosu s to stranko;
- (b) v primeru poslovnih odnosov in transakcij dokazno dokumentacijo in evidence z originalnimi listinami ali kopijami, ki so po veljavni nacionalni zakonodaji sprejemljive kot dokaz v sodnem postopku, in sicer najmanj pet let po opravljeni transakciji ali po končanem poslovnem odnosu.

Člen 31

1. Države članice zahtevajo od kreditnih in finančnih ustanov, za katere velja ta direktiva, da na ozemlju tretjih držav v svojih podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti izvajajo, kjer je to mogoče, ukrepe, ki so enakovredni skrbnemu preverjanju strank in vodenju evidenc iz te direktive.

Kadar zakonodaja tretje države ne dovoljuje izvajanja takšnih enakovrednih ukrepov, države članice zahtevajo od ustanov, da obveščajo pristojne organe v svoji državi članici.

2. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo v primerih, kadar zakonodaja tretje države ne dovoljuje izvajanja ukrepov, zahtevanih po prvem pododstavku odstavka 1, in je za namen iskanja rešitve možen usklajeni pristop.

3. Države članice zahtevajo, da v primerih, kadar zakonodaja tretje države ne omogoča uporabe ukrepov iz prvega pododstavka odstavka 1, ustanove sprejmejo dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obravnavajo tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma.

Člen 32

Države članice zahtevajo, da njihove kreditne in finančne ustanove vzpostavijo sisteme, ki jim v skladu z nacionalno zakono-

dajo omogočajo, da se v celoti in nemudoma odzovejo na poizvedovanja FIU ali drugih organov, če imajo ali so v zadnjih petih letih imele poslovne odnose z določenimi fizičnimi ali pravnimi osebami in kakšna je bila narava teh poslovnih odnosov.

Člen 33

1. Države članice zagotovijo, da so z zbiranjem statističnih podatkov o zadevah, pomembnih za učinkovit sistem boja proti pranju denarja ali financiranju terorizma, sposobne preverjati učinkovitost svojih sistemov.

2. Ti statistični podatki morajo zajemati vsaj število poročil o sumljivih transakcijah, posredovanim FIU, nadaljnje ukrepanje v zvezi s temi poročili in število proučevanih primerov letno, število kazensko preganjanih oseb, število oseb, obsojenih kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma, ter obseg zamrznjenih, zaseženih ali odvzetih sredstev.

3. Države članice zagotovijo objavo prečiščenega pregleda teh statističnih poročil.

POGLAVJE V

IZVRŠILNI UKREPI

ODDELEK 1

Notranji postopki, usposabljanje in povratne informacije

Člen 34

1. Države članice zahtevajo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, vzpostavijo ustrezne in primerne politike ter postopke glede dolžnosti skrbnega ugotavljanja identitete stranke, poročanja, vodenja evidenc, notranjega nadzora, ocene in obvladovanja tveganja, zagotavljanja upoštevanja zadevnih predpisov ter komuniciranja, s katerimi lahko preprečijo dejavnosti, povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

2. Države članice določijo, da kreditne in finančne ustanove, za katere velja ta direktiva, o teh politikah in postopkih obveščajo svoje podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah, če te obstajajo.

Člen 35

1. Države članice zahtevajo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se njihovi zadevni zaposleni zavedajo in poznajo določbe, ki veljajo na podlagi te direktive.

Ti ukrepi vključujejo udeležbo zaposlenih v posebnih stalnih programih usposabljanja, da bi lažje prepoznali dejavnosti, ki bi utegnile biti povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, ter da bi se naučili ukrepati v takih primerih.

Kadar fizična oseba, ki spada v katero koli izmed kategorij, navedenih v členu 2(1)(3), svojo poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena v pravni osebi, se obveznosti iz tega oddelka nanašajo na pravno osebo in ne na fizično osebo.

2. Države članice zagotovijo, da imajo ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, dostop do najnovejših informacij o ravnanjih oseb, ki perejo denar in financirajo terorizem, kakor tudi o indikatorjih za prepoznavanje sumljivih transakcij.

3. Države članice zagotovijo, kadar je to mogoče, pravočasne povratne informacije o učinkovitosti in nadaljnjem ukrepanju v zvezi s poročili, podanimi o sumih pranja denarja in financiranja terorizma.

ODDELEK 2**Nadzor****Člen 36**

1. Države članice zagotovijo, da morajo menjalnice in družbe, ki nudijo podjetniške ali fiduciarne storitve, za zakonito poslovanje pridobiti licenco oziroma morajo biti registrirane, prav tako morajo pridobiti licenco igralnice. Brez poseganja v prihodnjo zakonodajo Skupnosti morajo organizacije za posredovanje denarja ter storitve v plačilnem prometu za zakonito poslovanje pridobiti licenco ali morajo biti registrirane.

2. Države članice zahtevajo, da pristojni organi zavrnejo registracijo ali izdajo licence subjektom iz odstavka 1, če menijo, da osebe, ki dejansko vodijo ali bodo vodile poslovanje teh subjektov, ali pa dejanski lastniki teh subjektov niso primerne osebe.

Člen 37

1. Države članice zahtevajo, da pristojni organi vsaj učinkovito nadzorujejo, če ustanove in osebe, za katere velja ta direk-

tiva, spoštujejo zahteve te direktive, in da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo njihovo izpolnjevanje.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi ustrezna pooblastila, vključno s pristojnostjo, da zahtevajo vse podatke o spremljanju izpolnjevanja ustreznih predpisov, izvajajo nadzor in imajo ustrezna sredstva za opravljanje svojih nalog.

3. Za kreditne in finančne ustanove ter igralnice imajo pristojni organi širša pooblastila za nadzor, zlasti možnost izvajanja preverjanj na kraju samem.

4. Za fizične in pravne osebe iz člena 2(1)(3)(a) do (e) lahko države članice dovolijo opravljanje nalog iz odstavka 1 na podlagi vsakokratne ocene tveganja.

5. Za osebe iz člena 2(1)(3)(a) do (b) lahko države članice dovolijo, da naloge iz odstavka 1 opravljajo samoregulativni organi, če izpolnjujejo določbe iz odstavka 2.

ODDELEK 3**Sodelovanje****Člen 38**

Komisija zagotovi takšno pomoč, ki je potrebna za lažje usklajevanje, vključno z izmenjavo informacij med FIU-ji v Skupnosti.

ODDELEK 4**Kazni****Člen 39**

1. Države članice zagotovijo, da so fizične in pravne osebe, za katere velja ta direktiva, lahko odgovorne za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Brez poseganja v zakonodajo držav članic v zvezi z izrekanjem kazenskih sankcij države članice v skladu s svojo nacionalno zakonodajo zagotovijo, da se pri kršitvah nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, sprejmejo ustrezni upravni ukrepi proti kreditnim in finančnim ustanovam ali da se jim naloži sankcije, predvidene v upravnem postopku. Države članice zagotovijo, da so ti ukrepi ali sankcije učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

3. Države članice zagotovijo, da pravne osebe odgovarjajo vsaj za kršitve iz odstavka 1, ki jih v njihovo korist stori oseba, ki ravna kot posameznik ali pa kot del organa pravne osebe, njen vodilni položaj v pravni osebi pa temelji na:

- (a) pooblastilu za zastopanje pravne osebe,
- (b) pooblastilu za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
- (c) pooblastilu za opravljanje nadzora v pravni osebi.

4. Poleg primerov iz odstavka 3 države članice zagotovijo, da pravne osebe odgovarjajo v primerih, v katerih zaradi pomanjkljivega nadzora ene od oseb iz odstavka 3 ena od oseb, ki je podrejena pravni osebi, stori kršitev iz odstavka 1 v korist pravne osebe.

POGLAVJE VI

IZVEDBENI UKREPI

Člen 40

1. Da bi v boju proti pranju denarja ali financiranju terorizma upoštevali tehnični razvoj in da bi zagotovili enotno izvajanje te direktive, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 41(2), sprejme naslednje izvedbene ukrepe:

- (a) razlago tehničnih vidikov opredelitev pojmov iz člena 3(2)(a) in (d), (6), (7), (8), (9) in (10);
- (b) oblikovanje tehničnih meril za presojo, ali je v primerih iz člena 11(2) in (5) tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma neznatno;
- (c) oblikovanje tehničnih meril za presojo, ali je v primerih iz člena 13 tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma veliko;
- (d) oblikovanje tehničnih meril za presojo, ali je v skladu s členom 2(2) dovoljeno, da se za nekatere pravne ali fizične osebe, ki izvajajo finančne dejavnosti, ki potekajo zgolj občasno ali v omejenem obsegu, ta direktiva ne uporablja.

2. V vsakem primeru Komisija sprejme prve ukrepe za izvajanje odstavkov 1(b) in (d) do 15. junija 2006.

3. Komisija v skladu s postopkom iz člena 41(2), ob upoštevanju zakonodaje Skupnosti, gospodarskega napredka in spre-

memb mednarodnih standardov, prilagodi vsote iz členov 2(1)(3)(e), 7(b), 10(1) in 11(5)(a) in (d).

4. Če Komisija ugotovi, da tretja država ne izpolnjuje pogojev iz členov 11(1) ali (2) in 28(3), (4) ali (5) ali pogojev ukrepov, določenih v skladu z odstavkom 1(b) tega člena ali členom 16(1)(b), ali da zakonodaja te tretje države ne omogoča izvajanja ukrepov iz prvega pododstavka člena 31(1), sprejme odločitev o tem po postopku iz člena 41(2).

Člen 41

1. Komisiji pomaga Odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, v nadaljevanju „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa, če po tem postopku sprejeti izvedbeni ukrepi ne spreminjajo bistvenih določb te direktive.

Obdobje, določeno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

4. Brez poseganja v že sprejete izvedbene ukrepe se izvajanje določb te direktive, ki predvidevajo sprejetje tehničnih pravil in odločitev v skladu s postopkom iz odstavka 2, prenehajo uporabljati štiri leta po začetku veljavnosti te direktive. Evropski parlament in Svet lahko uporabo teh določb podaljšata na predlog Komisije v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe in te določbe pregledata pred iztekom obdobja štirih let.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 42

Do 15. decembra 2009 in nato vsaj vsaka tri leta, Komisija pripravi poročilo o izvajanju te direktive in ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. V prvo takšno poročilo Komisija vključi poseben pregled ravnanja pravnikov in drugih neodvisnih pravnih strokovnjakov.

Člen 43

Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o pragovih iz člena 3(6) do 15. decembra 2010, pri čemer upošteva zlasti možne koristi in posledice znižanja deleža iz točk (a)(i), (b)(i) in (b)(iii) člena 3(6) s 25 % na 20 %. Na podlagi poročila lahko Komisija predlaga spremembo te direktive.

Člen 44

Direktiva 91/308/EGS se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

Člen 45

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 15. decembra 2007. Države članice Komisiji nemudoma predložijo besedila sprejetih predpisov in korelacijsko tabelo med temi predpisi ter določbami te direktive.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji predložijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 46

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 47

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 26. oktobra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

D. ALEXANDER

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Ta direktiva	Direktiva 91/308/EGS
Člen 1(1)	Člen 2
Člen 1(2)	Člen 1(C)
Člen 1(2)(a)	Člen 1(C) prva točka
Člen 1(2)(b)	Člen 1(C) druga točka
Člen 1(2)(c)	Člen 1(C) tretja točka
Člen 1(2)(d)	Člen 1(C) četrta točka
Člen 1(3)	Člen 1(C), tretji odstavek
Člen 1(4)	
Člen 1(5)	Člen 1(C), drugi odstavek
Člen 2(1)(1)	Člen 2a(1)
Člen 2(1)(2)	Člen 2a(2)
Člen 2(1)(3)(a), (b) in (d) do (f)	Člen 2a(3) do (7)
Člen 2(1)(3)(c)	
Člen 2(2)	
Člen 3(1)	Člen 1(A)
Člen 3(2)(a)	Člen 1(B)(1)
Člen 3(2)(b)	Člen 1(B)(2)
Člen 3(2)(c)	Člen 1(B)(3)
Člen 3(2)(d)	Člen 1(B)(4)
Člen 3(2)(e)	
Člen 3(2)(f)	Člen 1(B), drugi odstavek
Člen 3(3)	Člen 1(D)
Člen 3(4)	Člen 1(E), prvi odstavek
Člen 3(5)	Člen 1(E), drugi odstavek
Člen 3(5)(a)	
Člen 3(5)(b)	Člen 1(E), prva alineja

Ta direktiva	Direktiva 91/308/EGS
Člen 3(5)(c)	Člen 1(E), druga alineja
Člen 3(5)(d)	Člen 1(E), tretja alineja
Člen 3(5)(e)	Člen 1(E), četrta alineja
Člen 3(5)(f)	Člen 1(E), peta alineja, in tretji odstavek
Člen 3(6)	
Člen 3(7)	
Člen 3(8)	
Člen 3(9)	
Člen 3(10)	
Člen 4	Člen 12
Člen 5	Člen 15
Člen 6	
Člen 7(a)	Člen 3(1)
Člen 7(b)	Člen 3(2)
Člen 7(c)	Člen 3(8)
Člen 7(d)	Člen 3(7)
Člen 8(1)(a)	Člen 3(1)
Člen 8(1)(b) do (d)	
Člen 8(2)	
Člen 9(1)	Člen 3(1)
Člen 9(2) do (6)	
Člen 10	Člen 3(5) in (6)
Člen 11(1)	Člen 3(9)
Člen 11(2)	
Člen 11(3) in (4)	
Člen 11(5)(a)	Člen 3(3)
Člen 11(5)(b)	Člen 3(4)
Člen 11(5)(c)	Člen 3(4)
Člen 11(5)(d)	

Ta direktiva	Direktiva 91/308/EGS
Člen 12	
Člen 13(1) in (2)	Člen 3(10) in (11)
Člen 13(3) do (5)	
Člen 13(6)	Člen 5
Člen 14	
Člen 15	
Člen 16	
Člen 17	
Člen 18	
Člen 19	
Člen 20	Člen 5
Člen 21	
Člen 22	Člen 6(1) in (2)
Člen 23	Člen 6(3)
Člen 24	Člen 7
Člen 25	Člen 10
Člen 26	Člen 9
Člen 27	
Člen 28(1)	Člen 8(1)
Člen 28(2) do (7)	
Člen 29	
Člen 30(a)	Člen 4, prva alineja
Člen 30(b)	Člen 4, druga alineja
Člen 31	
Člen 32	
Člen 33	
Člen 34(1)	Člen 11(1)(a)
Člen 34(2)	
Člen 35(1), prvi odstavek	Člen 11(1)(b), prvi stavek
Člen 35(1), drugi odstavek	Člen 11(1)(b) drugi stavek
Člen 35(1), tretji odstavek	Člen 11(1), drugi odstavek

Ta direktiva	Direktiva 91/308/EGS
Člen 35(2)	
Člen 35(3)	
Člen 36	
Člen 37	
Člen 38	
Člen 39(1)	Člen 14
Člen 39(2) do (4)	
Člen 40	
Člen 41	
Člen 42	Člen 17
Člen 43	
Člen 44	
Člen 45	Člen 16
Člen 46	Člen 16